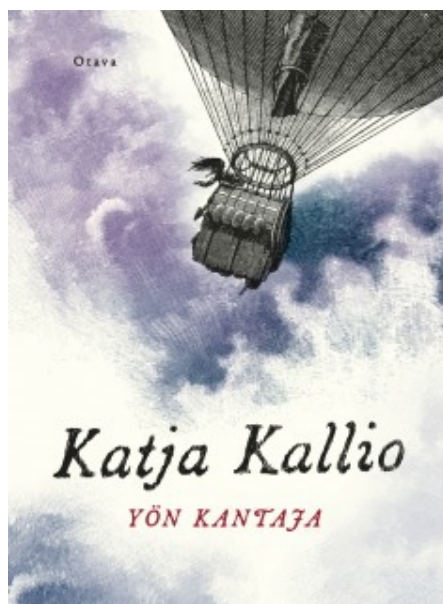

Yön kantaja

Katja Kallio

Download now

Read Online ➔

Yön kantaja

Katja Kallio

Yön kantaja Katja Kallio

Älä kerro kenellekään. Niin Amanda on tottunut sanomaan puhuessaan asioistaan. Älä kerro kenellekään. Mutta pitäisikö sen sijaan sanoa: Kerro kaikille.

Karu ja hellä kohtalotarina vie maailman metropoleista hullujen naisten saarelle.

Irtolaiselämää viettävä, levoton Amanda lentää kuumailmapallolentäjän rakastajattarena Pariisiin. Palattuaan Suomeen hänet passitetaan Seilin saarelle parantumattomasti mielisairaana.

Omalaatuudessa yhteisössä saaristolaiset, potilaat ja hoitajat elävät ikivanhojen kirjoittamattomien sääntöjen mukaan. Mutta Amanda on nukkunut tuhannen metrin korkeudessa ja antanut perhosparven laskeutua käsivarrelleen, eikä hänellä ole aikomustakaan sopeutua.

Katja Kallio (s. 1968) on kiitetty, tarkkavaistoinen ihmismielen kuvaaja. Yön kantaja on hänen kuudes romaaninsa. Kirjailijaa ovat inspiroineet todellisen Amanda Fredrika Aaltosen (1864-1918) elämänvaiheet. Aaltonen kapinoi kaikkia oman aikansa naisiin kohdistuneita odotuksia vastaan, ja päätyi Seilin saarelle vuonna 1891.

Yön kantaja Details

Date : Published March 2017 by Otava

ISBN :

Author : Katja Kallio

Format : Hardcover 380 pages

Genre : Historical, Historical Fiction, European Literature, Finnish Literature, Fiction

 [Download Yön kantaja ...pdf](#)

 [Read Online Yön kantaja ...pdf](#)

Download and Read Free Online Yön kantaja Katja Kallio

From Reader Review Yön kantaja for online ebook

Mai Laakso says

Katja Kallion Yön kantaja on vahva ja koskettava historiallinen tarina naisesta, joka vietti suurimman osan elämästään Turun saaristossa Seilin saarella. Tarinan taustalta löytyy oikea henkilö Amanda Fredrika Aaltonen, joka eli vuosina 1864-1918. Amandaan liittyvät dokumentit ovat inspiroineet kirjailijaa kirjoitustyössä. Amanda ei sopeutunut ajankuvan naismuottiin, hän eli selkeästi väärällä vuosisadalla. Katja Kallio on kirjoittanut nopeatempoisen elämän nuorelle Amandalle, joka 1800-luvulla katsottiin irtolaisuudeksi. Sairaiksi voitiin luokitella köyhät, moraalittomat, naiset, väkivaltaiset, rikolliset ja juopottelijat.

Kirja on oikea tietopaketti vanhoista hoitomuodoista kylmäkääreineen, pakkopaitoineen jne. Seilin työntäyteiset päivät pitivät Amandan hulluskohtaukset vähissä, joka papereissa oli epileptinen kuukautishulluus. Lääkäreillähän ei ollut aikaa käydä katsomassa potilaita, joten he olivat hoitajien armoilla. Amandan tarina koskettaa. Amandan kokema rakkaustarina koskettaa.

Helena says

Aihepiiriltään mielenkiintoinen kuvaus suomalaisen mielisairaanhoidon historiasta ja 1800-1900 -lukujen taitteen naiskuvasta. Vaikka Amandan tarina oli kirjallisesti niin kaunista ja rikasta kuin olla voi, en kuitenkaan voi sanoa nauttineeni lukukokemuksesta. Pitkästyin varsinkin alkuosassa ja myönnän jopa tavoistani poiketen nukahdelleeni tämä kirja käsissäni! Seilin saaren kuvaukset olivat ehkä turhan verkkaisia omalle mielenlaadulleni. Jotain jäi puuttumaan, olisin kovasti halunut pitää tästä vielä enemmän. Miljööön kuvaus joka tapauksessa herätti halun lähteä tutustumaan Seilin saareen.

Kaisa Ranta says

Epäroin tarttumista, koska kirjaa on hehkutettu niin että pelkäsin pettymistä. Ylitti kuitenkin odotukset ja pidin hurjasti! Runollinen, pureva, surullinen ja vapautta hehkuva yhtä aikaa.

Hande says

Kaunis, liikuttava, samastuttava, uskottava. Kerrassaan hurmaava!

Suketus says

Tämä kirja eli ja muutti muotoaan lukuprosessin aikana. Alku on jysäyttävä, mutta kun Amanda päättyy Seilin saarelle, tarinankerronta hidastuu ja jopa tylsistyy. Vaan loppua kohden tarinan kauneus ja karmeus aukenee uudella tavalla ja pompottaa lukijaa mukanaan. Raaka on mielenterveyshoidon historia, ja naisen paikka siinä. Mutta ei tämä mikään kauhutarina ole, vaan historiallinen romaani ja huolellista proosaa.

"- - ei sellaista ole olemassakaan. Hyvää naista. Ei sellaista naista olekaan joka ihan oikeasti kelpaisi, ja jota

arvostettaisiin. Ei vaikka nainen olisi ihan millainen tahansa."

Anna says

Riipaiseva tarina, jossa Katja Kallion teksti soljuu kauniisti.

"Amandalle tärkeintä oli, että löytyi jokin keino jolla hän pääsi itsestään ja elämästään eroon. Kaikesta siitä epäonnistuneesta mitä hänen nimensä oli asettunut tarkoittamaan.

Ja tästä hänen päälleen sammuneesta ajasta. Se ei ollut menossa mihinkään, eikä sen alta päässyt pakoon. Hän makasi sen alla kykenemättä liikkumaan, puoliksi tukehtuneena. Ei mahtunut edes itkemään. Ainoa konsti oli kuvitella liikkuvansa jossakin muualla, toisessa paikassa, toisten ihmisten parissa. Ajatella niiden ajatuksia. Lukiessaan hän unohti päällään raskaana retkottavan ajan."

Anne Bergshoeff says

Fascinating read about the life in the mental hospital at Seili, close to Turku. The story tells about the life of Amanda Aaltonen before arriving at Seili Android during her stay. Her mishaps in life, although sometimes extreme, are that of a young woman with many troubles, who got little appreciation throughout her life.

For a non-native of the Finnish language, it was a tough read. The author uses lots of old slang words from the Turku region, some of them not so easy to find online. It certainly broadened my vocabulary of old-fashioned activities (such as wool spinning) and emotional verbs.

Tiina Mahlamäki says

Seilin saarelle toimitettiin ensin spitaalisia, sitten yhteiskunnan mielisairaiksi määrittelemiä naisia (aluksi miehiä myös). Seiliin tultiin jäädäkseen ja näiden naisten vaatimattomat hautakivet löytyvät edelleen pienen puukirkon takaa. Tämä teos kertoo Amandan tarinan ja samalla monen muunkin naisen tarinaa. Vääränlaisen naisen, joka hiljalleen vuosien saatossa sopeutui saarielämään niin, ettei enää kaihonnut nuoruutensa Pariisiin tai Turkuun. Mielikuvitus, muistot ja kirjallisuus pitivät häntä elämässä kiinni. Ja saarelaisen pieneen elämään tottui niin, että siitä tuli elämä. Elämä, jossa oli vaikea tehdä eroa terveen ja sairaan välille. Kauniisti kirjoitettu kertomus unohdetuista naisista.

Arja-täti says

Aluksi tuntui etten pääse kirjaan lainkaan mukaan mutta sitten otti mukaansa täysin. Kaunista vaikkakin rumaa.

Tommi says

Jossain alkuvaiheilla ajattelin, että en ehkä pidä tästä kirjasta hirveästi, mutta sitten kaikki lokahti

paikoilleen, tyyli rauhoittui tai vei mukanaan ja itkuhan siinä tuli. Hyvä kirja.

Emilie says

Yön kantajan kerronta on osin runollista ja ajasta irrallista (vaikka tapahtumat käytännössä sijoittuvatkin historialliseen aikaan).

Kaipasin juoneen hiukan selkeämpää päämäärää, jotta saisin nykyisellä pätkälukutyylilläni tarinasta paremman otteen. Tämä oli hyvin monisävyinen ja ehkä jopa tulkinnallinen teos josta jäi kuitenkin vähän häilyvä fiilis. En ihan rakastanut, mutta ainakin tämä oli miellyttävän erilainen kirja

Angelika says

Kuuntelin äänikirjana, hitaasti edeten. Monen muun lukijan tapaan koin alun sekavana ja kirjan keskivaiheilla Amandan päädyttyä Seilin saarelle hyydyin pitkäksi aikaa: kirja tuntui siinä vaiheessa tavattoman tylsältä. Ajatukset harhailivat kuunnellessa ihan omille teilleen. Kuitenkin taas kerran kävi niin, että se vaihe piti vaan rämpiä läpi, ja lopussa kiitos seiso: Amandan surullisenkaunis rakkaustarina tuli iholle, ja lopussa häneen pystyi jo kiintymään. Pitää ehkä vielä joskus palata tähän oikeana kirjana ja oikein keskittyä mutustelemaan Kallion kaunista kieltä.

JaanaMi says

Tälle romaanille voitaisiin antaa jokin palkinto jo tässä vaiheessa vuotta!

Vahvasti omaääninen teos Seilin saaresta, sairaudesta ja terveydestä, mielisairauden hoidosta (ja "hoidosta"), osattomuudesta, alistumisesta, rakkaudesta, vapaudesta ja siitä, kun vapaus viedään, naishistoriasta ja naisista ja naisiin kohdistuvasta väkivallasta ja toivosta ja toivottomuudesta ja - oi, tämä oli vain niin hieno. Teos kysyy myös tärkeitä kysymyksiä mm. siitä, mitä "hulluus" tarkoittaa, kenellä on oikeus se määritellä ja kenen tarinat ansaitsevat tulla kuulluiksi. Kirjailija vaikuttaa tehneen myös laajaa, huolellista taustatyötä hahmonsa ja miljöönsä kanssa. Ihminen, lue tämä!

Elina Mustikkakummun Anna says

Lähes täydellinen kirja, jossa on todella kiinnostava aihe ja uskottava päähenkilö. Tarina rakentuu hyvin ja kirjan ajankuva on luotettavaa. Kaikkein parasta on kuitenkin kieli: se soljuu, koskettaa ja tulee lähelle. Täytyy myöntää, että romaanin upeus yllätti minut. Kiitos lukuelämyksestä Katja Kallio!

Sirkkis says

Ristiriitaisin tuntein lopetin Yön kantajan lukemisen. Alussa en tahtonut saada tekstistä kiinni, ajattelin jo luovuttaa. Kun päästiin Seilin saarelle, tarina vei mukanaan. Asiaan saattoi vaikuttaa seikka, että olen käynyt

saarella kymmenisen vuotta sitten. Aikanaan Seilin saarelle mentiin omien arkkulautojen kanssa: sieltä ei palattu. Olen tehnyt työtä ns. poikkeavien ihmisten parissa 1970-luvun alkupuolelta tähän päivään asti. Kun ajattelen suhtautumista erilaisuuteen runsas 40 vuotta sitten, niin ajattelen, että kirjan ihmiset olivat aika lempeitä vaikka toimittiin houruinhoitolaitoksessa suljetuissa olosuhteissa edellisen vuosituhanen vaihteessa. Hoitajien vallankäyttö näkyy kirjassa vaatimattomana. Odotin julkempaa kuvausta ihmissuhteista.

"Elämää muistuttava elämä oli muuttunut elämäksi. Halusi hän tai ei." (s. 372). Nautin eniten Kallion kielestä ja kirjan loppupuolella hän loi tunnelman, jossa vanhakin liikuttui.

Ristiriitaa aiheutti myös aksentti voilà-sanan päällä; siinä oli painovirhe joka kerta! :)
